La saviesa dels profetes d'Israel

Per PepMaria el dl., 18/02/2013 - 09:00

En certes ocasions, els mestres espirituals són capaços de formular en poques paraules un "programa" que pot orientar i donar sentit a la vida. La tradició dels profetes d'Israel, grans mestres espirituals, ofereix una síntesi d'aquest tipus en un sol verset del llibre del profeta Miquees. Diu així:El Senyor respon: «Ja t'han ensenyat, home, què és bo, què espera de tu el Senyor: practica la justícia, estima amb tendresa, camina humilment amb el teu Déu.» (Mi 6,8) Aquestes tres actituds (que resumeixen els missatges dels profetes Amós, Jeremies i Isaïes) són una síntesi suggerent de les dimensions del nostre compromís en el món: *Practica la justícia*. Som convidats a treballar per un món on no hi hagi marginació, ni pobresa, ni desigualtats; on tothom pugui desenvolupar el seu projecte de vida lliurement. A fer-ho des de la professió, la família, el lleure, el compromís polític: des del treball en organitzacions que pretenen reconfigurar la societat a fi que no generi cap d'aquestes plagues que deshumanitzen les persones.*Estima amb tendresa*. La pràctica de la justícia tota sola ens pot endurir. No és ni fàcil ni ràpid intentar introduir canvis en la societat que redueixin la marginació, la pobresa o les desigualtats, i fomentin la llibertat efectiva per a tothom. Aquesta tasca pot portar la persona a treballar de forma exigent i eficient per canviar la societat, però oblidant la tendresa amb les persones. Per això, a més de practicar la justícia, som convidats a estimar amb tendresa: no perdre la sensibilitat en plena tasca, no esborrar mai els rostres ni deixar de costat els sentiments de les persones amb qui treballem, o d'aquelles amb qui convivim després del treball per la justícia.*Camina humilment amb el teu Déu*. Practicar la justícia i estimar amb tendresa poden generar frustració si ens creiem superman o superwoman. La societat no canviarà de cop, i potser tardarem temps a veure algun resultat al nostre compromís. O tal vegada les nostres mostres de tendresa no seran correspostes i haurem d'acceptar un rebuig inicial per part de l'altre. La crida a la humilitat em recorda que el ritme dels altres o el ritme de la societat no és necessàriament el meu ritme. Que cal esperar un temps que no és el meu perquè el meu treball per la justícia i el meu amor tendre donin fruit en els altres. Que la meva iniciativa i el meu compromís són imprescindibles, però s'han d'alinear amb els desitjos i els plans més profunds que comparteixo amb els altres: amb els desitjos i els plans més profunds que Déu suscita als cors de cada persona.